

loven, at det, man først og fremmest skulde tage Sigte paa, var dette, at den aarlige Finanslov skulde, om jeg saa maa sige, være et fredlyst Sted, hvor bitre, oprivende Kampe burde undgaas, og at man ikke gennem særlig Lovgivning skulde tilvejebringe en Tendens i Retning af at gøre den til en fremtidig Kampplads. Men jeg tror nok, at hvis vi fik en saadan Bestemmelse ind i vor Lovgivning, at Indkomstkattens Størrelse skulde fastsættes paa de aarlige Finanslove sammen med en Bestemmelse om en vis bestemt Brug af denne Forhøjelse af Indkomstkatten, saa vilde det faa den Virkning, at der Aar for Aar vilde blive en Kamp om disse Spørgsmaal, og man vilde gennem Debatten i Stedet for i stærkere og stærkere Grad at drage Befolkningen over imod Tanken om en Toldreform, netop virke skræmmende, naar det Aar for Aar blev lagt dem paa Sinde, at der netop for at gennemføre denne Reform skulde paalægges den en Skat i en bestemt, ensidig Retning. Jeg tror, at vi derved vilde lægge en Toldreform en alvorlig Sten i Vejen.

Jeg tror, at vi vil være en Løsning af Toldreformen meget nærmere ved paa en Gang at fastsætte, hvor stort Indkomst- og Formueskattens og hvor stort Ejendomsskyldens Beløb skal være, og hvis det bliver nødvendigt for Løsningen af en Toldreform at forhøje Skatterne, da at forsøge at fordele det Beløb, som vilde være nødvendigt, paa en eller to af eller paa alle de Skatter, vi nu forsøge at gennemføre. Jeg tror, at en saadan Bestræbelse vilde virke i høj Grad mildnende over for dem, som ellers vilde være Modstandere af en Toldreform, naar de forud vidste, at de gennem en ensidig Beskatningsmaade skulde være med til at ækvivalere Beløbet. Det er jo ogsaa en meget stor Omlægning af Skatterne, det ærede Medlem foreslaar. Han vender aldeles op og ned paa Forholdet; i Stedet for at vi nu foreslaa en Indkomstskat af over 6 Mill. Kr., foreslaar det ærede Medlem en Formueskat paa over 6 Mill. Kr., medens han paa den anden Side sætter Indkomstkattens Beløb meget stærkt ned, nemlig til det Beløb, som vi nu skulle svare i Statstilskud til Kommunerne. Det

er jo en meget stor Omvæltning i de Skattetanker, paa Grundlag af hvilke vi hidtil have arbejdet, en Omvæltning, som i sig selv er tilstrækkelig for mig til at maatte anbefale, at vi forkastede Forslaget, da det ikke paa nogen mulig Maade kan tænkes, at vi nu kunde have Udsigt til — selv om der i dette Ting var Stemning derfor, hvad jeg ikke tror — at gennemføre en saadan Skattetanke oppe i det andet Ting. Det ærede Medlem foreslaar en Rateskala, ikke alene for Indkomstkattens, men ogsaa for Formueskattens Vedkommende. Jeg har endnu ikke fra det ærede Medlems Side hørt nogen Begrundelse af, hvorfor netop denne Skala skulde være bedre end den, vi have opstillet i vort Forslag. Der er for Resten her noget ret mærkeligt. Jeg kom til at tænke paa, at forleden Dag, da vi havde Skattelovene til første Behandling, ankede det ærede Medlem stærkt over, at der i den Skatteskala, som vi have opstillet og vedtaget, var for store Spring; og saa tilføjede det ærede Medlem: Hvorfor tager man ikke Højres Rateskala, det er en udmærket god Skala? Jeg mindede det ærede Medlem — jeg husker ikke, om det var offentlig her i Salen eller i en privat Samtale — om, at det ærede Medlem og hans Parti ogsaa havde en Rateskala, som det ærede Medlems Partifælle, P. Knudsen, en Gang opstillede, vistnok i Skattekommissionen. Det er, saa vidt jeg kan se, denne Rateskala, som det ærede Medlem og hans Partifælle nu foreslaa. Det ærede Medlem foreslaar altsaa ikke Højres Rateskala, saaledes som han anbefalede Venstre at gøre, men han er nu gaaet fra den over til at optage sin egen, hvad der jo ogsaa er mere naturligt. Dette skal jeg imidlertid ikke opholde mig ved, men gaa over til at nævne en anden Ting, som har med det Sammenkoblingssystem at gøre, jeg allerede har omtalt, nemlig at det ærede Medlem har koblet Skattereformen aldeles afgjort fast til Spørgsmaalet om Løsningen af en kommunal Valgreform. Jeg tror rigtignok, at hvis man ønsker at være med til at gennemføre en Revision af de direkte Skatter, gaar det ikke an, at man sammenkobler Skattelovene med et Spørgsmaal af saa stor Rækkevidde som Spørgsmaalet om Løsningen af en Valgreform.